

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Directia Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Solutionare Contestatii**

Directia Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

str. Gheorghe Lazăr nr. 9 B
300081, Timișoara
Tel : +0256 499 334
Fax: +0256 499 332
e-mail : info.adm@dgfptm.ro

DECIZIE nr. 2170/697/20.08.2014

privind solutionarea contestatiei formulate de, cod de
inregistrare in scopuri de TVA GB, cu domiciliul in
.....

Serviciul Solutionare Contestatii din cadrul DGRFP Timisoara a fost sesizat de DGRFP Bucuresti prin adresa nr.inregistrata la DGRFP Timisoara sub nr., cu privire la contestatia formulata de, cod de inregistrare in scopuri de TVA GB, cu domiciliul in

Prin adresa numarul, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul ANAF a delegat competenta de solutionare a contestatiilor catre structurile specializate din cadrul directiilor regionale, in consecinta DGRFP Timisoara este investita cu competenta de solutionare a contestatiei..

Contestatia a fost formulata si semnata de catre societate, prin administratorul acesteia, dl., si prin avocat, in calitate de mandatar semntar al contestatiei.

Actiunea in procedura prealabila a fost formulata in termenul prevazut de dispozitiile art. 207 alin. (1) din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

Obiectul contestatiei il constituie Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr.

Avand in vedere prevederile art. 205 si ale art. 209 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu dispozitiile art. 3 alin. (1) din OPANAF nr. 3333/2011, privind conditiile de delegare a competentei de solutionare a contestatiilor altui organ de solutionare, Directia Generala Regionala a Finanțelor Publice Timisoara este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de

Din analiza dosarului contestatiei se constata ca au fost intrunite conditiile prevazute de art. 205 si art. 206 din OG nr. 92/2003 republicata, titlul IX privind

solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice; DGRFP Timisoara prin Serviciul solutionare contestatii este competenta sa solutioneze pe fond contestatia.

I. Contestatia este formulata impotriva Deciziei de impunere nr. si solicita anularea acesteia ca fiind netemeinica si nelegala, avand in vedere urmatoarele MOTIVE:

a) Petenta apreciaza ca Decizia contestata nu este motivata in fapt si in drept, nefiind astfel respectate prevederile art. 87 coroborat cu art. 88 si art. 43 din OUG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Astfel, potrivit cu prevederile sus indicate:

„Art. 87 - Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa indeplineasca conditiile prevazute la art. 43. Decizia de impunere trebuie sa cuprinda, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si categoria de impozit, taxa, contributie sau alta suma datorata bugetului general consolidat, baza de impunere, precum si quantumul acestora, pentru fiecare perioada impozabila.”

„Art 88 - Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere Sunt asimilate deciziilor de impunere si urmatoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursari de taxa pe valoarea adaugata si deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului general consolidat;”

„Art. 43 - Continutul si motivarea actului administrativ fiscal

Actul administrativ fiscal se emite numai in forma scrisa.

Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis si data de la care isi produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei imputernicite de contribuabil, dupa caz;

d) obiectul actului administrativ fiscal;

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept;

g) numele si semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii;

h) stampila organului fiscal emitent;

i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestatiei si organul fiscal la care se depune contestatia;

j) mentiuni privind audierea contribuabilului.”

Petenta precizeaza ca decizia contestata are urmatoarele greseli:

In motivarea temeiului de drept organele de inspectie fiscala au in scris art. 147² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

„Art. 147² - Rambursarea taxei catre persoane impozabile neinregistrate in scopuri de TVA in Romania si rambursarea TVA de catre alte state membre catre persoane impozabile stabilite in Romania

(1) in conditiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabila nestabilita in Romania, care este stabilita in alt stat membru, neinregistrata si care nu este obligata sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adaugata achitate pentru importuri si achizitii de bunuri/servicii, efectuate in Romania;

Potrivit Normelor Metodologice,

49. (1) In baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoana impozabila nestabilita in Romania, dar stabilita in alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adaugata achitate pentru importuri si achizitii de bunuri/servicii efectuate in Romania. Taxa pe valoarea adaugata se ramburseaza de catre Romania, statul membru in care au fost achizitionate bunuri/servicii sau in care s-au efectuat importuri de bunuri, daca persoana impozabila respectiva indeplineste cumulativ urmatoarele conditii:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut in Romania sediul activitatii sale economice sau un sediu fix de la care sa fi efectuat operatiuni economice sau, in lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau resedinta sa obisnuita;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este inregistrata si nici nu este obligata sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri si nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul Romaniei, cu exceptia urmatoarelor operatiuni:

1. prestarea de servicii de transport si de servicii auxiliare acestora, scutite in temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) si art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri si prestarea de servicii catre o persoana care are obligatia de a plati TVA in conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.”

Petenta apreciaza ca este evidenta imprejurarea ca in realitate textele de lege indicate de organul fiscal in decizia de respingere a cererii de rambursare TVA sunt in realitate cele care ar fi trebuit sa stea la baza unei decizii de admitere a rambursarii - si nicidecum nu contureaza cadrul legal al refuzului exprimat prin decizia contestata, iar neindeplinirea de catre organul fiscal a cerintelor de forma

prevazute in mod expres de art. 43 coroborat cu art. 87 si 88 din codul de procedura fiscala sanctioneaza cu nulitate decizia contestata.

b) De asemenea, petenta apreciaza ca organul fiscal nu a respectat prevederile pct. 49 alin. (24) din NM de aplicare a Codului Fiscal, fiind fara dubiu faptul ca TVA-ul a fost achitat statului roman.

Conform textului de lege indicat, in masura in care se constatau deficiente in ce priveste actele prezentate, acestea trebuiau sesizate de organul fiscal si comunicate spre remediere.

Contestatoare precizeaza ca aceasta obligatie revine organului fiscal in temeiul atributiilor sale de control si indrumare, in acord cu prevederile legale indicate.

Chiar daca prin reducere la absurd ar putea aprecia ca solicitarea de rambursare TVA a fost efectuata in mod deficitar, fiind necesare completari sau modificari ale documentatiei, faptul ca organul fiscal nu a sesizat aceste deficiente si nu a solicitat remedierea lor astfel cum prevede textul de lege invocat a determinat iesirea petentei din orice termen de solicitare a rambursarii TVA.

Actele solicitate de catre organul fiscal au fost prezentate in termen, conform celor indicate in solicitare. In masura in care erau necesare lamuriri suplimentare, acestea ar fi trebuit solicitate, de asemenea, in considerarea prerogativei de indrumare, rol ce revine cu prioritate organului fiscal.

Contestatoarea precizeaza ca - Filiala Iasi este un punct de lucru, fara personalitate juridica, cererea de rambursare TVA formulata de aceasta in calitate de societate mama fiind admisibila.

Conform prevederilor art. 147 indice 2 alin. (1) litera a) din Legea nr. 571/2003, persoanele juridice neinregistrate in scop de TVA in Romania beneficiaza de rambursarea TVA achitata in Romania pentru importurile de bunuri si/sau servicii efectuate in Romania.

Petenta precizeaza ca a achitat TVA aferenta facturilor emise de SRL Filiala, pentru serviciile de procesare - sortare si ambalare carcase telefoane mobile.

Potrivit cu prevederile art. 147 indice 2 alin. (1) litera a) din Legea nr. 571/2003, persoanele juridice neinregistrate in scop de TVA in Romania beneficiaza de rambursarea TVA achitata in Romania pentru importurile de bunuri si/sau servicii efectuate in Romania.

In aceste conditii, fata de prevederile art. 147 indice 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, si fata de prevederile Directivei 2008/8/CE privind rambursarea TVA catre persoanele impozabile stabilite pe

teritoriul Uniunii, statul roman are obligatia rambursarii TVA achitata de persoana impozabila stabilita in alt stat al Uniunii Europene.

Solicitarea de completare a documentatiei aferente cererii de rambursare nu face referire la deficientele sesizate, fiind astfel incalcat unul dintre principiile esentiale pe care se intemeiaza sistemul fiscal, si anume rolul de indrumare al organului fiscal in relatie cu contribuabilul.

Avand in vedere cele prezentate mai sus, petenta solicita admiterea contestatiei si anularea Deciziei nr.

II. Organele fiscale din cadrul DGFPB Bucuresti - Serviciul Reprezentante Straine Ambasade si Administrare Contribuabililor Nerezidenti au procedat la analiza documentara in vederea solutionarii cererii numarulformulata de, privind rambursarea TVA aferenta perioadei

Prin cererea in cauza societatea contestatoare a solicitat rambursarea TVA in quantum delei.

In solutionarea cererii de rambursare, la data de, a fost emisa Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr., prin care a fost respinsa rambursarea TVA solicitata la rambursare, in quantum delei.

Organele de inspectie fiscala au precizat in decizia de impunere contestata ca persoana impozabila nestabilita in Romania nu respecta prevederile art. 147² alin. (1) coroborat cu art. 155 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, deoarece documentele in baza carora se solicita TVA sunt emise pe un cod de inregistrare fiscala si un domiciliul fiscal in Romania.

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile societatii contestatoare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

Organele fiscale din cadrul DGFPB Bucuresti - Serviciul Reprezentante Straine Ambasade si Administrare Contribuabililor Nerezidenti au procedat la analiza documentara in vederea solutionarii cererii numarulformulata de de, privind rambursarea TVA aferenta perioadei

Prin cererea in cauza societatea contestatoare a solicitat rambursarea TVA in quantum delei.

a) Referitor la motivele de fapt si de drept care au condus la respingerea la ramburasare a sumei delei, se retin urmatoarele:

Dreptul societatilor stabilite in alte state membre al Uniunii Europene la restituirea TVA este stabilit prin Directiva a 8-a - 79/1072/EEC din data de 6 decembrie 1979 si poate fi valorificat numai prin respectarea legislatiei nationale a fiecarui stat membru intrucat, in materia dreptului comunitar, prevederile directivelor nu se aplica direct, ci prin adoptarea unor acte de transpunere in legislatia fiecarui stat membru.

In cazul Romaniei, Directiva a 8-a este transpusa prin art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 49 din NM date in aplicarea Titlului VI, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, si OMFP nr. 523/2007 pentru aprobarea Procedurii de solutionare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adaugata catre persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene.

Prin urmare, pentru a beneficia de dreptul de restituire a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor efectuate din Romania, persoana nerezidenta este obligata **sa respecte prevederile legislatiei romane** care transpune directiva comunitara, inclusiv cele referitoare la solicitarea rambursarii taxei in baza unor documente justificative (facturi) care sa contina toate informatiile prevazute de legislatia romaneasca in materie.

De altfel, chiar in considerentele Directivei a 8-a se subliniaza ca normele instituite nu trebuie sa conduca la un tratament diferit al persoanelor platitoare de impozit in functie de statele membre pe teritoriul carora aceste persoane sunt stabilite, ceea ce implica faptul ca si persoanele impozabile nerezidente trebuie sa indeplineasca aceleasi conditii de forma si de fond cu persoanele impozabile romane pentru a beneficia de deducerea si rambursarea taxei pe valoarea adaugata.

In ace..... sens sunt si prevederile art. 2 din Directiva a 8-a, care stipuleaza ca restituirea TVA pentru persoanele impozabile stabilite in alte state membre se efectueaza „sub rezerva conditiilor prevazute in continuare” sau ale art. 5 din aceeași directiva, conform carora „bunurile si serviciile pentru care taxa poate fi restituita trebuie sa indeplineasca cerintele prevazute la art. 17 din Directiva 77/388/CEE, asa cum se aplica in statul membru care face restituirea [...]”. Or, aceste prevederi nu vin decat sa sublinieze faptul ca restituirea/rambursarea TVA pentru aceste persoane se realizeaza numai cu respectarea anumitor conditii de forma si procedurale, cum ar fi: depunerea cererii intr-un anumit termen de decaderă, suma minima ce poate fi solicitata si

perioada la care se refera, inaintarea cererii pe un formular al carui model este precizat in anexa la directiva, **anexarea facturilor corect intocmite in original**, completarea obligatorie a cererii in limba tarii in care se efectueaza restituirea, prezentarea certificatelor care atesta faptul ca persoanele in cauza sunt platitoare de TVA etc.

Reiese, asadar, ca si in cazul facturilor prezentate de persoanele impozabile nerezidente, pentru a beneficia de rambursarea TVA din partea autoritatilor fiscale romane trebuie respectate conditiile de forma si de fond stipulate de legislatia in materie, respectiv de prevederile art. 145, art. 146 si art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, conform carora:

"Art. 145. - Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile; [...]."

"Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

*a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la **art. 155 alin. (5)**".*

"Art. 155. - (5) Factura cuprinde in mod obligatoriu urmatoarele informatii:

a) numarul de ordine, in baza uneia sau mai multor serii, care identifica factura in mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa si codul de inregistrare prevazut la art. 153, dupa caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa si codul de inregistrare prevazut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, in cazul in care furnizorul/prestatorul nu este stabilit in Romania si si-a desemnat un reprezentant fiscal, daca acesta din urma este persoana obligata la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa si codul de inregistrare prevazut la art. 153, ale cumparatorului de bunuri sau servicii, dupa caz;

f) denumirea/numele si adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum si codul fiscal de inregistrare in scopuri de TVA sau codul de identificare al beneficiarului, daca acesta este o persoana impozabila sau o persoana juridica neimpozabila;

i) codul de inregistrare in scopuri de TVA cu care se identifica cumparatorul in celalalt stat membru, in cazul operatiunii prevazute la art. 143 alin. (2) lit. a);

[...]

m) baza de impozitare a bunurilor si serviciilor, pentru fiecare cota, scutire sau operatiune netaxabila, pretul unitar, exclusiv taxa, precum si rabaturile, remizele, risturnele si alte reduceri de pret;

n) indicarea, in functie de cotele taxei, a taxei colectate si a sumei totale a taxei colectate, exprimate in lei, sau a urmatoarelor mentiuni:

1. in cazul in care nu se datoreaza taxa, o mentiune referitoare la prevederile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 ori mentiunile «scutit cu drept de deducere», «scutit fara drept de deducere», «neimpozabila in Romania» sau, dupa caz, «neinclus în baza de impozitare»; [...]"

Cu privire la continutul documentelor justificative, pct. 72 alin. (5) din NM aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, prevad urmatoarele:

„(...)În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa sediului fix din România către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile (...)”

Din normele legale sus-citate rezulta ca, in cadrul sistemului comun de TVA, legiuitorul comunitar a stabilit o procedura specifica prin care persoanele impozabile stabilite intr-un stat membru pot solicita rambursarea TVA achitata pentru livrari de bunuri, prestarile de servicii sau importul de bunuri efectuate in beneficiul lor pe teritoriul unui alt stat membru, solicitare supusa unor conditii specifice acestui tip de rambursare, conform caruia persoanele in cauza sa nu fie inregistrate sau sa nu aiba obligatia inregistrarii in scopuri de TVA in statul caruia i se solicita rambursarea, sa nu efectueze livrari de bunuri sau prestari de servicii in perioada pentru care solicita rambursarea, pentru care locul livrarii sau prestarii este in statul membru caruia i se solicita rambursarea, sa depuna cererea de rambursare in termen de maxim 6 luni de la incheierea anului calendaristic si sa indeplineasca anumite formalitati specifice (depunerea cererii pe un format cu un anumit continut, la care se anexeze toate documentele aferente in original, sa prezinte dovada inregistrarii in scopuri de taxa in statul membru de care apartin etc.).

Astfel, se retine ca, persoanele impozabile straine care solicita rambursarea TVA in temeiul Directivei a 8-a trebuie sa indeplineasca, in primul rand, conditiile acestui tip special de rambursare, asa cum rezulta din pct. 49 din Normele metodologice care transpun fidel Directiva comunitara in materie.

In al doilea rand, chiar din perspectiva tratamentului nediscriminatoriu, si persoanele impozabile straine isi pot justifica dreptul la rambursare a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor numai daca sunt indeplinite doua conditii

cumulative, si anume: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile prevazute de legea fiscala, iar in cazul in care aceste informatii sunt incomplete sau eronate, deducerea nu este permisa decat daca facturile sunt corectate.

Neutralitatea taxei pe valoarea adaugata, care implica, printre altele, si prevalenta substantei asupra formei, constituie un principiu fundamental al sistemului comun al TVA instituit de legislatia comunitara, dar nu se aplica facand abstractie si in detrimentul celorlalte principii recunoscute de legislatia si jurisprudenta comunitara, cum sunt principiile proportionalitatii, al securitatii juridice si al luptei impotriva fraudei, a evaziunii fiscale si a eventualelor abuzuri. Din acest motiv legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea TVA a achizitiilor de indeplinirea cumulativa atat a conditiilor de fond (achizitiile sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile), cat si a celor de forma (inclusiv conditia ca persoana impozabila sa detina factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de lege), legislatia comunitara recunoscand statelor membre dreptul de a lua masurile necesare si proportionale, pentru a avea siguranta ca TVA este perceputa si colectata sub supravegherea organelor fiscale.

A legea dreptul de deducere a TVA doar de substanta tranzactiilor ar insemna, prin reducere la absurd, ca persoanele impozabile isi pot deduce sau pot solicita rambursarea taxei aferente achizitiilor chiar si in lipsa facturii sau a altui document justificativ inlocuitor, ceea ce ar conduce in final la lipsirea de orice efecte juridice a dispozitiilor legale la nivel national si comunitar referitoare la facturare si la tinerea evidentelor necesare aplicarii acestui tip de impozit.

Cum o astfel de rambursare a TVA se bazeaza, in principal, pe controlul documentar al cererii de rambursare, in conditiile in care persoana solicitanta este o persoana care nu are calitatea de contribuabil aflat in jurisdicia autoritatilor fiscale nationale carora li se solicita restituirea TVA, respectarea formalitatilor si prevederilor legislatiei nationale aplicabile direct este cu atat mai necesara, astfel ca necesitatea depunerii facturilor in original si corect intocmite depaseste caracterul unei conditii pur formale.

Totodata, prevederile comunitare in materie de TVA se limiteaza la anumite informatii pe care trebuie sa le contina o factura, statele membre avand posibilitatea sa subordoneze exercitarea dreptului de deducere de detinerea unei facturi care sa contina toate informatiile considerate ca fiind necesare pentru a asigura perceperea taxei sub controlul administratiei fiscale, sub rezerva ca informatiile solicitate, prin numarul si tehnicitatea lor, sa nu faca practic imposibila sau excesiv de dificila exercitarea dreptului de deducere.

Cum facturile pentru care nu s-a admis deducerea TVA nu contin codul fiscal al persoanei impozabile nestabilite in Romania, care este de fapt stabilita

intr-un alt stat membru, nu se poate aprecia ca acestea sunt prea tehnice sau lipsite de importanta din perspectiva dreptului organelor fiscale de a se asigura de functionarea corecta a mecanismului de TVA si de a preveni cazurile de abuz sau fraudă fiscală, cata vreme insasi directiva comunitara in materie prevede aceste informatii drept mentiuni obligatorii pe care trebuie sa le contina o factura (art. 226 din Directiva 2006/112/CE).

In drept, in situatia in care punctul de lucru inscris pe facturile fiscale pentru care se solicita rambursarea TVA este aferent unui sediu fix, atunci facturile fiscale au fost intocmite corect, dar societatea nu are dreptul la rambursarea TVA conform art. 147² coroborat cu pct. 49 din NM aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevad urmatoarele:

„ART. 147²

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România

(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru, poate solicita rambursarea taxei achitate;”

„ 49. (1) ***În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:***

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită ;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;”

Concluzionand, daca punctul de lucru inscris pe facturile fiscale ar fi fost aferente unui sediu fix, atunci acestea au fost intocmite corect, dar contestatoarele nu intrunesc conditiile cumulative de la punctul 49 din din NM aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, in sensul ca nu se ramburseaza TVA persoanei impozabile care a avut in Romania un sediu fix.

In situatia in care punctul de lucru inscris pe facturile fiscale nu este aferent unui sediu fix, asa cum sustine si contestatoarea, atunci facturile fiscale nu sunt intocmite corect si, in conditiile in care prevederile art. 155 din Codul fiscal se refera la informatiile obligatorii ce trebuie sa le cuprinda o factura fiscala/factura, furnizorul fiind cel care completeaza facturile, contestatara, in calitate de beneficiar - persoana impozabila interesata in rambursarea ulterioara a taxei cuprinsa in facturile respective, avea obligatia sa se asigure in momentul primirii facturilor ca acestea contin toate informatiile obligatorii stabilite prin legea romana, intrucat dispozitiile legale incidente conditioneaza posibilitatea deductiei si rambursarii TVA nu doar de detinerea facturilor originale, ci, mai mult, de detinerea acelor facturi care cuprind informatiile prestabilite de lege ca fiind obligatorii.

In drept, chiar pct. 49 alin. (1) - (3) din Normele metodologice aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare prevad urmatoarele:

„(1) Conform art. 147² alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condițiile și conform procedurilor stabilite de legislația statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE.

(2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat conform legislației din statul membru de rambursare.

(3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în România. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operațiunilor cu drept de deducere.”

Concluzionand, in mod corect organele de inspectie fiscala au respins la rambursare suma delei, motivand ca documentele in baza carora s-a solicitat TVA sunt emise pe un cod de inregistrare fiscala si un domiciliu din Romania, contrar prevederilor 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal coroborat cu art. 155 alin. (5) lit. f) din ace..... act normativ.

b) Referitor la sesizarea contestatoarei ca nu s-au respectat prevederile pct. 49 alin. (24) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare

In drept, pct. 49 alin. (24) din NM aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, prevad urmatoarele:

„ (24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informațiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informații, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.”

In fapt, societatea nerezidenta a solicitat, prin cererea de rambursare a TVA nr.- nr. Referinta, rambursarea TVA in suma delei, aferenta perioadei octombrie – decembrie 2010 pentru un numar de 24 facturi care au fost inscrise in „Lista operatiunilor pentru care se solicita rambursarea TVA”.

In urma analizarii cererii de rambursarea a TVA, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nerezidenta nu a anexat documentele obligatorii pentru aprobarea TVA, motiv pentru care au transmis cerere de informatii suplimentare in data deprin email.

Cererea de rambursarea a TVA a fost solutionata in termen de mai putin de doua luni (.....-) de la data primirii documentelor, fara a fi depasit termenul 8 luni de la data primirii cererii de rambursare de la statul membru (.....-.....), termen prevazut de pct. 49 alin. (24) din NM aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, termen prevazut in situatia in care se cer informatii suplimentare .

Avand in vedere prevederile legale mentionate mai sus, se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de impotriva celor dispuse prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei, in temeiul art. 207, alin. 1 si art. 216, alin. 1, din OG nr. 92/2003, republicata, titlul IX, privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele administrative fiscale, in baza referatului nr., se

D E C I D E :

- respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de , privind TVA in suma delei.
- prezenta decizie se comunica la :
 -
 -

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la instanta de judecata competenta in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL

.....